

Vandværket har ikke set sig i stand til at eftergive kunden beløbet, da vandværket frygter, at en sådan eftergivelse ikke vil kunne foretages uden at ændre ved vandværkets status som skattefritaget virksomhed.

Jeg kan oplyse, at vandværker er undtaget fra skattepligten efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder, alt for så vidt værkets indtægter – bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital – ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værket formål.

Værkets status som skattefritaget vil således blive berørt, hvis værket udlodder overskud til andelshaverne uden for de rammer, der fremgår af bestemmelsen i selskabsskatteloven.

Efter vandafgiftsloven er det vandværket og ikke den enkelte kunde, der er afgiftspligtig. Det er således vandværket, der efter loven har pligt til at indbetale vandafgiften til Told og Skat.

Hvis vandværket under de givne omstændigheder undlader at opkræve vandafgiften hos forbrugeren, har jeg svært ved at se, at dette vil påvirke værket status som skattefritaget. Der er ikke i denne situation tale om, at vandværket udbetaler overskud til en andelshaver.

Jeg ser således ikke skattemæssige hindringer for, at vandværket kan eftergive den uheldige kunde afgiften af vandspildet.

Spm. nr. S 2094

Til skatteministeren (29/4 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at Told og Skat ved uforskyldte uheld i vandforsyningen ikke efter ansøgning og konkret vurdering kan eftergive moms og grønne afgifter i forhold til et vandværk, jf. lov om vandafgift og lov om vandafledningsafgift?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 2093.

Svar (15/5 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Vandværket kan indgive ansøgning til Told- og Skatteregion Køge om eftergivelse af vandafgiften. Sådan eftergivelse kan indrømmes, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor.

Såfremt regionen efter en konkret vurdering ikke finder grundlag for eftergivelse, kan sagen indbringes for Told- og Skattestyrelsen.

Spm. nr. S 2085

Til udenrigsministeren (26/4 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Er det en konsekvens af Danmarks medlemskab af EU, at den danske regering ikke har protesteret mod de israelske bombardementer af det sydlige Libanon i modsætning til f.eks. den norske regering, der indkaldte den israelske ambassadør til møde i Utanriksdepartementet fredag den 19. april 1996, hvor han fik overdraget en officiel norsk protest?«

Begrundelse

De udenrigsministre for EU-lande, der har udtalt sig offentligt om de israelske bombardementer, har anvendt samme udtryk som Helveg Petersen: »dyb bekymring«. Det må siges at være et mildt udtryk i lyset af, at antallet af dræbte civile i det sydlige Libanon ligger over 150, og at antallet stiger daglig.

Enhedslisten mener, at »dyb bekymring« er en helt uacceptabelt mild og næsten neutral reaktion. Den norske regering har tydeligvis forholdt sig mindre nølende. Statssekretær Jan Egeland fra Utanriksdepartementet har f.eks. udtalt: »Aktionerne går nu langt ud over det, som var udgangspunktet: at svare på tiltag fra Hizbollahs side. Vi fordømmer denne aktion, og indkalder derfor den israelske ambassadør til møde i Utanriksdepartementet i dag«.

Svar (10/5 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen støtter aktivt den mellemøstlige fredsproces. Dette sker bilateralt såvel som gen-